

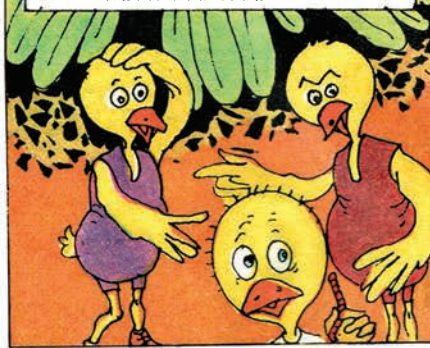
A VENIT ZBURICI PE LUME

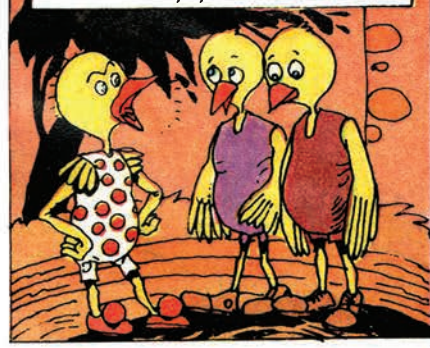
DAR ZBURLICI, MIC ȘI PLĂPÂND,
NU SE SATURĂ NICICÂND!
FRĂȚIORII, SE-NȚELEGE,
ÎI FĂCEAU MORALĂ-N LEGE.

AOLEU! SĂ-I PLÂNGI DE MILĂ,
PARCĂ E UN „FLĂMÂNZILĂ”
CARE STRIGĂ-N GURA MARE:
– VREAU MÂNCARE!

– CE VĂ PASĂ VOUĂ – HEI!
SE ZBURLEA ZBURLICI LA EI.
ARE DREPTUL FIECARE
LA CULCUȘ ȘI LA MÂNCARE.

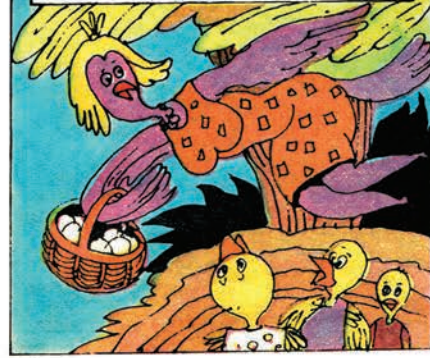
ÎNTR-O ZI, PLECÂND DE-ACASĂ,
VRABIA LE-A SPUS SFĂTOASĂ
(SCĂRPINÂNDU-SE O CLIPĂ
CU PICIORUL SUB ARIPĂ):

– EU CU TATA-VRĂBIETE
(MĂ ZBURLICI, ASCULTI, BĂIETE?)
VOM PLECA DE LÂNGĂ VOI
DUPĂ GÂZE, ÎN ZĂVOI.

VOI SĂ STAȚI CUMINȚI AICI,
CĂ MOTANUL MIORLĂICI
VĂ PÂNDEȘTE UNDEVA.
PRICEPUȘI, GOLAȘ ZBURLICI?

— PRICEPUT... SIGUR CĂ DA,
ZISE EL, PRIVIND AȘA,
CU UN OCHIȘOR SPRE EA.

AU TRECUT O ORĂ, DOUĂ,
SĂ FI FOST CAM PE LA NOUĂ
(DUPĂ CEASUL LUI ZBURLIC)
CÂND DEODATĂ ZICE: — GHICI?

CE IDEE MI-A VENIT...
— STAI, ZBURLICE, LINIȘTIT,
CE-ȚI VENI SĂ AI IDEI?
SĂ CÂNTĂM UN CÂNTECEL!

— HAI SĂ FACEM O PLIMBARE
PÂNĂ COLO JOS, ÎN DVD!
— ASTA-I TREABĂ CAM NEROADĂ
FĂRĂ ARIPI, FĂRĂ COADĂ
SĂ TE-APUCI DE ZBOR ACUM.
O SĂ MORI, ZBURLICI, PE DRUM!

— VITE, AM SĂ SALT UȘOR
PESTE CUIB ȘI ZVÂR! ÎN ZBOR,
FĂRĂ SFATUL NIMĂNUI,
DREPT ÎN VÂRFUL DUDULUI!

ȘI ZBURLICI CICĂ... ZBURA
SAU AȘA I SE PĂREA.
SE FĂCUSE, BIETUL, MIC
ȘI NU MAI VEDEA NIMIC.

— AOLEV! HALAL SĂ-MI FIE,
DAC-AȘA O SĂ MAI ȚIE
ȘI DE NU CAD ÎN COPAC,
PRAF ȘI PULBERE MĂ FAC.

JOS, SUB DVD, DORMEA LA SOARE
ȘI TORCEA CU ÎNCĂNTARE
MIȘCÂND COADA LUI STUFOASĂ
MIORLĂICI - MOTAN DE CASĂ.

CÂND DEODATĂ, ÎN SPINARE
ÎI CĂZU O ARĂTARE.
NICI... „PARDON”, NICI... „BUN GĂSIT”!
MIORLĂICI SĂRI VIMIT.

MIORLĂICI ÎȘI DRESE GLASUL,
ÎȘI FRECĂ CU GHEARA NASUL
ȘI PRIVINDU-L GÂNDITOR,
ÎI ROSTI ÎNCETIȘOR:

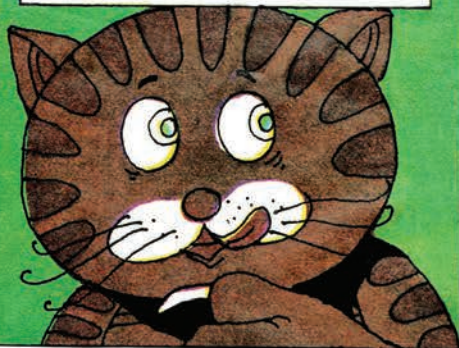

— BUN VENIT ÎN CURTEA MEA!
ÎNSĂ, ZĂU, CĂ NU-ȚI FRUMOS
SĂ MI TE REPEZI AȘA...
EȘTI CAM... NEPOLITICOS.

ȘI-NTINZÂND SPRE EL O LABĂ,
ÎL ÎNTOARSE FĂRĂ GRABĂ
CA SĂ VADĂ DACĂ ARE
CEVA CARNE PE SPINARE.

ȘI GÂNDI ÎN SINEA LUI:
„E CAM MIC ȘI CAM GĂLBUI.
DAR DACĂ-L HALESC ÎNCET,
ÎMI AJUNGE CA... DESERT.”

DE ZBURLICI, CE SĂ VĂ ZIC,
SE FĂCUSE BIETUL MIC
ȘI PRIVEA FRICOS MOTANUL
CARE ÎȘI FĂCUSE PLANUL.

MOTĂNICI AVEA RĂBDARE.
SE ÎNTINSE IAR LA SOARE
CU UN OCHI DESCHIS RĂMAS,
SĂ NU-L SCAPE DE SUB NAS
PE ZBURLICI CEL NĂȚĂFLEȚ
CARE S-A CREZUT ISTET.

ÎL VEDEA DEJA PRĂJIT,
PE O TAVĂ RUMENIT,
PROASPĂT, CRUD, CONDIMENTAT,
NUMAI BUN DE... CONSUMAT.

CÂND VENI ZBURÂND SPRE CASĂ
VRABIA CÂNTÂND VOIOASĂ,
UNUL DINTRE FRĂȚI ÎN PRIPĂ
FĂCU SEMN CU O ARIPĂ

JOS ÎN CURTE UNDE STA,
MIC ȘI RĂSUFLÂND ABIA,
FRĂȚIORUL SĂU ZBURLICI,
NEMIȘCAT CA UN ARICI.

